

Nominalní suma všech těchto vídeňských půjček dosud vydaných činí nesplacených 648 $\frac{1}{2}$ mil. zl. a vzrostě dalším vydáním investiční půjčky přes 800 mil. K. Tím asi nebudou dluhy města Vídně vystiženy, vedle toho jsou jednotlivé menší dluhy v různých úvěrních ústavech. Ovšem proti těmto dluhům je značné výnosné jmění obce; ale jaký je poměr úroků a čistého výtěžku obecních podniků vídeňských, je těžko zjistiti. Tolik je jisto, že má Vídeň značně větší dluhy než Berlín.

Ostatní městské půjčky v dílčích dluhopisech jsou vesměs drobnější. Jsou to půjčky města Ústí nad Labem (celkem 4 v původní celkové sumě 6 mil. K), půjčky města Bozenu (2) a Meranu, půjčka Bozenu a Meranu společná (3 mil. M), půjčky města Brna (2), půjčky města Budějovic v Čechách (2), půjčka Černovic, Feldkirchu, Marianských Lázní, města Gorice (3), Št. Hradce [z r. 1902 v původní sumě 14 mil. K], Innspruku (8 $\frac{1}{2}$ mil. K), Karlových Var (14 mil. M), Celovce (10 mil. K), Lvova (2 v celkové původní sumě 26 $\frac{1}{2}$ mil. K), Plzně, Poly, Salcburku (2 a jedna loterní půjčka), Smíchova, Splitu, Teplic se Šenavou (4), Tridentu, Terstu a Zadru.

*

*

*

Z jiných veřejných půjček jsou různé výpůjčky vodních družstev a k regulaci řek v Tirolsku (k regulaci Adiže zejména), ke stavbě vídeňských burs (dvě); [k nim přidružena hypotekární půjčka knížete Schwarzenberga, ačkoli není veřejnou].

5.*) Státní a jiné veřejné dluhy zemí koruny uherské [s dodatkem o dluzích bosensko-hercegovských].

Uhry nepřevzaly vůči státním dluhům před 1867 žádnou jinou povinnost než přispívati na úroky roční příspěvek nezvyšitelný (29.188 mil. zl.) a kromě toho na splátky jen potud, pokud nebudou slosovatelné půjčky

*) Mimo jiné, již dříve citované prameny použito „Matlekovitsova spisu: „Das Königreich Ungarn“ a „Statistisches Jahrbuch für Ungarn“.

všeobecného dluhu splaceny. Jediný samostatný státní dluh zůstal Uhrám, totiž vyvazovací dluh z poddanských břemen, který později byl konvertován (v r. 1889) a dosud není splacen. V Uhrách, kde není (kromě Chorvatska, jež má také svůj vyvazovací dluh) zvláštních zemských hospodářství, připadla státu péče o vyvazení pozemků.

Ale hned na počátku své nově nabyté samostatnosti v r. 1867 byla od uherského říšského sněmu přijata předloha na opatření hotových 150 mil. frs. = 60 mil. zl. ve zlatě ke stavbě dráh. K tomu cíli vydány byly 50/0ní obligace v 50 letech splatné v době 1868 až 1872 v úhrnné sumě 85·1256 mil. zl. ve zlatě, za něž hrubě se stržilo 61·481 mil. zl. ve zlatě a po srážce výloh zbylo pouze 58·366 mil. zl. ve zlatě čistého výtežku z půjčky. Byl tedy kurs hrubý (subskripční) 72·230/0, kdežto státní pokladně se dostalo jen 68·560/0. Vzhledem k umořovací době byl tak nucen stát uherský povolití úrok asi 7·80/0 ročně. Tato půjčka byla později konvertována.

Podobně ke stavbě železnic byla vydána:

Uherská půjčka premiová z r. 1870 30 mil. zl. která odkoupena byla vídeňskou bankovní jednotou za kurs 800/0. Půlletní důchod k umoření půjčky v 50 letech stanoven na 2·04 mil. zl. Splacena bude do r. 1920. Koncem r. 1907 ještě neslosováno 12·985 mil. zl.

V letech 1871 a 1872 byly vydány tři půjčky na zl. ve zlatě a sice:

1. 30 mil. zl. ve zlatě z r. 1871 50/0ní, která měla býti v 32 letech splacena. Čistý kurs smluven na 75¹/₄0/0 a tedy úrokována od státu 7·580/0 ročně.
2. Gömörské 50/0ní zástavní listy z r. 1871 6·6243 mil. zl. ve zlatě splatné v 40¹/₂ letech za čistý kurs 72·830/0. Úrokovací procento je 7·540/0 ročně.
3. 54 mil. zl. ve zlatě z r. 1872 v 30 letech splatná a 50/0 úrokována. Čistý kurs byl asi 740/0 a tedy úrokovací procento 7·890/0 ročně.

Také tyto půjčky byly později (1888—1889) konvertovány. Jak viděti byly podmínky úrokovací, jež musil uherský stát při tom převzítí, velmi tvrdé. Ale

nejhorší doba pro úvěr uherský nastala po vídeňské krizi v letech 1873 a 1874, kdy musily býti uzavírány krátkodobé výpůjčky vysoko úročené za kursy hluboko pod pari. Byly to $6\frac{0}{10}$ ní pokladniční poukázky, které ve dvou emisích po $76\frac{1}{2}$ mil. zl. ve zlatě ($= 7\frac{1}{2}$ mil. £); tedy celkem 15 mil. £ (153 mil. zl.) splatných po 5 letech. — První emise byla z jedné třetiny prodána za čistý kurs $83\frac{1}{2}\frac{0}{10}$, ze dvou třetin za čistý kurs $84\frac{1}{2}\frac{0}{10}$. Celkem tedy byl průměrný kurs první emise po sražce výloh $83\cdot84\frac{0}{10}$. Druhá emise mohla býti pouze za čistý kurs $80\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ prodána. Pouze 2 mil. zl. r. m. bylo později hotově na tyto poukázky splaceno, zbytek byl uhrazen vydanou $6\frac{0}{10}$ ní zlatou uherskou, které se k tomu spotřebovalo 205·8624 mil. zl. ve zlatě. Podle oněch podmínek byla tedy první emise skutečně zúrokována $10\cdot21\frac{0}{10}$ ročně a druhá dokonce $11\cdot2\frac{0}{10}$ ročně. Tak lichvářské úroky před 30 lety musily Uhry platiti!

Protože prodejem státních statků, kterým se měl tento krátkodobý dluh splatit, nebylo uhrazeno než asi $1\cdot1\frac{0}{10}$ celé půjčky, k úplnému splacení půjčky 153 mil. zl. ve zlatě bylo by asi potřebí $6\frac{0}{10}$ ní renty 208·2 mil. zl. ve zlatě, (když se přičte i to, co hotově splaceno), co by vyžadovalo 12·492 mil. zl. ve zlatě ročních úroků. Za to se stržilo však celkem pouze $124\frac{3}{4}$ mil. zl. ve zlatě (za obě emise). Platilo se tedy z nominálních 153 mil. zl. ve zlatě v prvních pěti letech $6\frac{0}{10}$, tedy 9·18 mil. zl. ve zlatě a pak po pěti letech 12·492 mil. zl. ve zlatě. Přepočteme-li to na skutečně vyplacený kapitál ($124\frac{3}{4}$ mil. zl. ve zlatě), byl úrok v prvních pěti letech, dokud nebylo potřebí dluh spláceti, asi $7\cdot36\frac{0}{10}$ a po pěti letech (na $6\frac{0}{10}$ ní rentu) skoro přesně $10\frac{0}{10}$ ročně. Později sice $6\frac{0}{10}$ ní renta byla konvertována, ale i potom úrok mohl býti fakticky snížen jen asi na $9\cdot1\frac{0}{10}$ ročně a to na tak nedohledné doby, pokud nebude lze konvertovati $4\frac{0}{10}$ ní rentu uherskou. Kdyby se také někdy podařilo al pari konvertovati uherskou rentu se $4\frac{0}{10}$ na $3\frac{0}{10}$ i tenkrát by zůstal úrok z onoho dluhu přes $6\cdot8\frac{0}{10}$.

Ani vydání $6\frac{0}{10}$ ní renty uherské od r. 1876—1880 nemůže nazváno býti příznivým. Bylo totiž za 400 mil.

zl. zlaté 6 $\frac{0}{0}$ ní renty strženo jen hrubě dohromady 308·535 mil. zl. ve zlatě a náklady emisní dosáhly veliké sumy 10·565 mil. zl. r. m., či 9·129 mil. zl. ve zlatě. Podle toho strženo bylo pouze 74·85 $\frac{0}{0}$ čistě z nominalní sumy a jeví se tedy roční zúrokování 8·016 $\frac{0}{0}$. Zúrokování to ovšem, jak jsme viděli vypadlo po většině (více než pro $\frac{2}{3}$ půjčky) mnohem výše, jelikož rentou musil býti splacen starý dluh vysokou nominalní sumou (dluh nominalní 153 mil. zl. ve zlatě za skutečně obdržených 124 $\frac{3}{4}$ mil. zl.)

Současně se zlatou rentou uherskou byly vydány menší železniční půjčky: uh. východní dráhy a 5 $\frac{0}{0}$ ní investiční půjčka ve zlatě, které později byly konvertovány.

Renta 6 $\frac{0}{0}$ ní byla počátkem let 80 tých konvertována v rentu 4 $\frac{0}{0}$ ní, kdy vystoupila 6 $\frac{0}{0}$ ní renta nad pari. O konverzi té bude nutno promluvit ještě později. Bylo potřebí celkem ke splacení 400 mil. zl. renty 6 $\frac{0}{0}$ ní vydati 545 mil. zl. renty 4 $\frac{0}{0}$ ní. Redukoval se tak sice úrok ze 24 mil. zl. ve zlatě na 21·8 mil. zl. ve zlatě, za to se však zvýšil nominalní dluh o 145 mil. zl. ve zl. čili o 36 $\frac{1}{4}$ $\frac{0}{0}$.

Zajímavé jest vyšetřiti, jak se postupně zvyšovalo nominalní zadlužení krátkodobou půjčkou 153 mil. zl. ve zlatě. Za půjčku tu strženo 124 $\frac{3}{4}$ mil. zl. ve zlatě, bylo nutno ji splatit 208·2 mil. zl. 6 $\frac{0}{0}$ ní renty, místo které musilo se vydati zase asi 283 $\frac{2}{3}$ mil. 4 $\frac{0}{0}$ ní renty. Těmito emisemi se tedy skutečně vypůjčené peníze proměnily v dluh více než 2 $\frac{1}{4}$ násobný (2·274 krát větší). Při tom skutečná úrokovací míra se ustálila na 9·1 $\frac{0}{0}$ ročně a to na nedohledné doby. Zde lze vším právem mluvit o nejhorší lichvě.

Zlatá 4 $\frac{0}{0}$ ní renta uherská byla vydávána ještě později v roce 1888, kde 47 mil. zl. 4 $\frac{0}{0}$ ní bylo umístěno za kurs přibližně 76 $\frac{0}{0}$ a v r. 1893 ke konverzi některých starších dluhů a k nabytí zlata k nápravě měny vydáno 42 mil. zl. renty 4 $\frac{0}{0}$ ní za kurs 96 $\frac{0}{0}$ berlínského usance (či 94·8 $\frac{0}{0}$ nominalních).

Celkem tedy koluje nyní 4 $\frac{0}{0}$ ní zlaté renty uherské nominalní sumou 634 mil. zl. ve zlatě. Dluhopisy tyto jsou jen z velmi nepatrné části v Uhrách umístěny.

Neboť 1901 bylo $70\frac{14}{10}\%$ kuponů mimo hranice říše placeno a $25\frac{33}{10}\%$ v Rakousku, tak že na samy Uhry zbývalo jen asi $41\frac{2}{10}\%$. — Jednotlivé úpisy na majitele jsou vydány na: 10 £ = 250 frs. = $202\frac{1}{2}$ M. = 100 zl. ve zl.; 50 £ = 1250 frs. = $1012\frac{1}{2}$ M = 500 zl. ve zl.; 100 £ = 2500 frs. = 2025 M = 1000 zl. ve zl.; 1000 £ = 25.000 frs. = 20.250 M = 10.000 zl. ve zlatě. Ovšem jsou také úpisy na jméno v oběhu (kuponů takové úpisy nemají, úroky se vyplácejí na nekolikované kvitance). Cena ve Vídni se udává za 50 zl. ve zlatě v korunách. Ceny ve Vídni byly v posledních letech:

	1902	1903	1904	1905	1906	1907
nejvyšší	121.60	121.75	119.30	119.10	116.30	114.95
nejnižší	118.65	116.85	114.75	113.25	111.35	108.50

V r. 1880 vydána byla Tiskko-Segedínská premiová $4\frac{0}{10}$ ní půjčka (tisské losy) v obnosu 44 mil. zl. r. m. (440.000 losů po 100 zl.). Splácí se po 50 let anuitou 1.2 mil. zl. r. m. a není podrobena ani dani ani jakýmkoli poplatkům. Půjčka ta byla přejata za kurs $91\frac{81}{10}\%$.

V r. 1888 až 1889 byly velmi četné železniční dluhy a vyvazovací dluhy uherské konvertovány. Vydány byly k tomu cíli $41\frac{2}{10}\%$ ní dluhopisy železniční ve zlatě 182 mil. zl., $41\frac{2}{10}\%$ ní dluhopisy železniční ve stříbře $119\frac{1}{2}$ mil. zl. r. m. a $4\frac{0}{10}$ ní vyvazovací dluh 199.509 mil. zl. r. m. Z těchto půjček koluje dosud již jen vyvazovací dluh, kdežto železniční dluhy byly konvertovány r. 1902 ve $4\frac{0}{10}$ ní korunovou rentu. O těch konversích bude promluveno později.

$4\frac{0}{10}$ ní vyvazovací dluh uherský vydaný místo dřívějšího $4\frac{65}{10}\%$ ního ($5\frac{0}{10}\%$ se srážkou $7\frac{0}{10}$ ní daně z kuponů) bude splacen anuitami až do 1958. Koncem roku 1907 bylo z něho v oběhu ještě 184.0136 mil. zl.

Současně se $4\frac{0}{10}$ ní rentou zlatou byla vydávána také uherská papírová renta $5\frac{0}{10}$ ní (úplně shodná skoro s $5\frac{0}{10}$ ní papírovou rentou rakouskou). Vydávána v letech 1881 až 1889 v úhrném obnosu 358.487 mil. zl. r. m. a strženo za ni bylo 311.232.934 mil. zl. r. m., tedy průměrný kurs byl $86\frac{82}{10}\%$ (nejnižší v r. 1881 $80\frac{01}{10}\%$, nejvyšší v r. 1886 $92\frac{26}{10}\%$). Skutečně úroko-

vány byly vypůjčené peníze na 5·76⁰/₀ ročně. Renta 5⁰/₀ní byla v r. 1893 konvertována ve 4⁰/₀ní.

V letech 1890—1892 byly uvedeny v oběh 4¹/₂⁰/₀ní obligace k výkupu z výčepních oprávnění, které byly splatny v 70 letech. Půjčka tato byla v roku 1902 konvertována, ale ony úpisy, které byly vinkulovány na jméno obcí, zůstaly v oběhu. Celkem zbylo tak 110 mil. K těchto obligací, které ovšem jsou z trhu peněžního vyloučeny.

V r. 1895 byla vydána 3⁰/₀ní půjčka na úpravu železných vrat (na Dunaji) v sumě 45 mil. K (kupony jsou splatny ve zlatých mincích měny korunové nebo jiných) = 1·875 mil. £ = 47¹/₄ mil. frs. = 38¹/₄ mil. M. Splatna je ta půjčka v 90 letech. Čistý kurs byl 82·1⁰/₀. Skutečné zúrokování bylo tu na 3·8⁰/₀ ročně. Je to nejlacnější půjčka, jakou se kdy podařilo uherskému státu umístiti. Ovšem jednalo se tu celkem o nepatrný obnos.

Již při 4⁰/₀ní rentě zlaté v r. 1893 byla zmínka učiněna o konversích starších. Téhož roku byla konvertována 5⁰/₀ní papírová renta uherská současně s velmi četnými dluhy železničními i jinými, byly to: akcie dráhy z Budapešti do Pětikostelí, první sedmihradské železnice, dráhy podunajsko-dravské, dráhy haličsko-uherské, dráhy západní uherské s prioritami téže dráhy, priority severovýchodní dráhy a výkupné urbaniální obligace). Místo všech těchto papírů bylo vydáno 1·062 milionů 4⁰/₀ní renty uherské, z čeho připadlo na uhrazení 5⁰/₀ní papírové renty v obnosu 358·47 mil. zl. 4⁰/₀ní renty 787·15 mil. K (přepočítána v kursu 91·085⁰/₀) a 274·85 mil. K použito k ostatním konversím a na hrazení výloh. Skutečný čistý kurs byl při emisi 90·522⁰/₀. Běře-li se zřetel k výlohám, uspořilo se konversí 5⁰/₀ní papírové renty ročních úroků 4·1671 mil. K, (dřívější úrok byl o 13·15⁰/₀ vyšší), za to ovšem vstoupila nominální suma dluhu asi o 11·9⁰/₀.

K této rentě přibýly další emise z r. 1900, z roku 1902 (hlavně ke konversím a něco k investicím), z r. 1904 a konečně z r. 1908.

Roku 1900 bylo vydáno 4⁰/₀ní renty 120 mil. K, subskripční kurs byl 91⁰/₀.

V roce 1902 byly dvě emise $4\frac{0}{10}$ ní renty: první v obnosu 1.087·47 mil. K, druhá později 62·1 mil. K, která však teprve v r. 1903 prodána byla. Prvního obnosu bylo zcela upotřebeno ke konversím půjček $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ železničních z r. 1889 (zlaté a stříbrné), $5\frac{0}{10}$ ní půjčky uh. východní dráhy z r. 1876, $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní sjednocené prioritní půjčky uherských drah z r. 1889, $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ úpisů k výkupu práva výčepního, (pokud nepatřily obcím). Při tom byla $4\frac{0}{10}$ ní uherská renta převzata od státu za $95\cdot20\frac{0}{10}$ a majitelům konvertovaných dluhopisů čítána po $96\cdot50\frac{0}{10}$. Konvertované půjčky počítány al pari (po $100\frac{0}{10}$), pouze železniční $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní půjčky ve zlatě a $5\frac{0}{10}$ ní východní dráhy byly účtovány za $100\frac{1}{2}\frac{0}{10}$. Převodní kursy na zlato účtovány 100 zl. ve zlatě = 238·10 K a 100 M = 117·60 K.

V r. 1904 emitováno 106·3842 mil. K renty $4\frac{0}{10}$ ní které byly převzaty za kurs $96\cdot10\frac{0}{10}$.

Poslední emise renty $4\frac{0}{10}$ ní 1908: 150 mil. K prodána z části po $92\frac{0}{10}$, z části po $92\frac{1}{8}\frac{0}{10}$ (22 mil. K ponechalo si ministerstvo financí pro své fondy).

Podle toho koluje ze všech dosavadních emisí $4\frac{0}{10}$ ní uherské renty 2.587·9542 mil. K. V r. 1901 zjištěno, že z kuponů této renty bylo placeno $60\cdot72\frac{0}{10}$ v Uhrách, $24\cdot35\frac{0}{10}$ v Rakousku, $14\cdot93\frac{0}{10}$ v cizině. Od té doby se poměr ten pro Uhry zajisté zhoršil, z emise v r. 1902 bylo umístěno v cizině přes 620 mil. K.

Na burse vídeňské se cena uherské renty udává stejně jako při rentě rakouské. Kursy v posledních letech byly:

	1900	1901	1902	1903	1904
nejvyšší	95·10	94·40	98·25	100·—	99·25
nejnižší	90·—	92·10	94·25	95·65	96·10
		1905	1906	1907	
nejvyšší		98·90	97·05	96·35	
nejnižší		95·—	93·40	90·80	

Jako v Rakousku, tak i v Uhrách byla vydána $3\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní renta t. zv. „investiční“ r. 1897 nominální sumou 86·817792 mil. K. Subskripční kurs byl $92\frac{1}{2}\frac{0}{10}$.

Fakticky však je pouze 54·9 mil. K v oběhu, jelikož zbytek nebyl rozprodán.

Přepočítáme-li zlatou uh. rentu $4\frac{0}{10}$ ní podle sazby 100 zl. ve zlatě = 238·10 K, (jak to na př. při konverzi dluhů bylo od uherské vlády počítáno), byl by oběh všech rent uherských (zlaté, $4\frac{0}{10}$ ní a $3\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní korunové), přes 4·152 mil. K. Poněvadž ze všeobecného dluhu rentového připadá na Uhry splátka od 1·342 mil. K až do 1390 mil. K, — (podle doby, v které Uhry dluh ten oplatit míní; pokud kapitál ten nesplacen, připadá tu roční úrok 58·366 mil. K na Uhry), — činil by celkový rentový dluh uherský kolem 5·500 mil. K. [Uherský podíl ze všeobecného dluhu přibližně je poznačen dosavadní nekonvertovanou sjednocenou rentou $4\frac{2}{10}$ ní (t. zv. „uherský blok“)].

Vedle tří rent vytčených zbyly z velmi četných bývalých státních dluhů uherských: Premiová půjčka z r. 1870, Tisko-Segedinská premiová půjčka z r. 1880, zbytky $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní půjčky k výkupu výčepného (neprodejné jmění obcí), $4\frac{0}{10}$ ní vyvazovací půjčka uherská, $3\frac{0}{10}$ ní zlatá půjčka k úpravě železných vrat, o nichž všech bylo obšírně mluveno nahoře. — Ze všech železničních dluhů zbyla jen ve státní správě $4\frac{0}{10}$ ní prioritní půjčka dráhy z Budapešti do Pětikostelí původně (1889) 9·3998 mil. zl. r. m., jejíž oběh koncem r. 1907 byl 8·7114 mil. zl. r. m.

Vedle těchto dluhů v cenných papírech, (jichž nominalní suma i s „uherským blokem“ všeobecného dluhu se může počítati přes 6·100 mil. K), — jsou ještě menší dluhy jednotlivých ministerstev [v r. 1906 188 $\frac{1}{2}$ mil. K]. Ale mnohem obsažnější jsou dluhy anuitní jako výkupné za tratě převzaté do vlastnictví státního od soukromých společností. Největší z těchto dluhů je anuita placená společností státní dráhy, kterou pro r. 1907 udávalo uherské ministerstvo kapitálovou sumou přes 370 mil. K. Dále jsou to bývalé železniční společnosti uhersko-haličské dráhy, potiské dráhy a Záhřebsko-karlovarské dráhy. V rozpočtu na r. 1908 jsou anuity ty uvedeny ročním poža-

davkem 24·316 mil. K. Celkové roční vydání na úroky a splátky státních dluhů bylo na r. 1908 rozpočteno na $296\frac{3}{4}$ mil. K.

* *

Zemských dluhů v Uhrách není. Pouze Chorvatsko a Slavonsko mají své dluhy, totiž:

$4\frac{0}{10}$ ní chorvatskoslavonský vyvazovací dluh z r. 1891 vzniklý konversí bývalého $4\cdot65\frac{0}{10}$ ního dluhu, který byl zaměněn za 91·8 zl. starého = 100 zl. nového dluhu. Splatný v 68 letech, koncem r. 1907: 7·5764 mil. zl.

$4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní půjčka k výkupu práv výčepních v Chorvatsku a Slavonsku z r. 1894 splatný do r. 1960 původně 15·959 mil. zl. Koncem r. 1907 v oběhu 15·84745 mil. zl.

Z jiných veřejných půjček, k nimž uherský stát přispívá, zbyla pouze

$4\frac{0}{10}$ ní půjčka společnosti k regulování vod Teměš-Begského údolí vydaná r. 1897 sumou 33·8 mil. K, která se splatí v 50 letech půlletní anuitou 0·786773 mil. K, na niž uherský stát přispívá téměř polovičkou, totiž 0·389362 mil. K. Koncem r. 1907 kolovalo z půjčky té 30·8 mil. K. — Subskripční kurs byl $99\frac{1}{2}\frac{0}{10}$.

Z městských dluhů jsou hodny zmínky jen města Budapešti:

$4\frac{0}{10}$ ní městská půjčka Budapešti z r. 1896 v celkové sumě 100 mil. K splatná v 50 letech. Ve Vídni na burse není znamenána. Koncem 1907 90·7618 mil. K v oběhu.

$4\frac{0}{10}$ ní městská půjčka Budapešti z. r. 1903 vydaná konversí starší $4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní sumou 46·5104 mil. K, splatná v 50 letech. Koncem 1907 bylo jí v oběhu 44·8794 mil. K. Na vídeňské burse je znamenána.

Vedle konsolidovaného státního dluhu a dluhů resortních je v oběhu ještě běžný nestálý dluh: uherské tresorové úpisy, podobné našim salinkám, jež vydávány jsou na krátkou dobu (3 a 6 měsíců).

V červenci r. 1908 kolovalo těchto tresorových úpisů celkem za 35 mil. K.

Osazené země Bosna s Hercegovinou, které r. 1908 byly přivtěleny k naší monarchii, mají už také své samostatné veřejné dluhy, jichž úroky se mají kryti ze samostatného rozpočtu bosenského. Ovšem, že za ně zároveň ručí oba státy monarchie, jakož i vůbec jim připadá krytí schodku ve veřejném hospodářství bosenském.

Celkem vydány tři půjčky na účet Bosny a Hercegoviny:

$4\frac{0}{10}$ ní bosenska půjčka z r. 1895 24 mil. K. Subskripční kurs její byl v 1896 $97\frac{3}{4}\frac{0}{10}$. Splatna je v 60 letech roční anuitou 1·062 mil. K. Koncem 1907 zůstávalo jí v oběhu $22\frac{1}{2}$ mil. K.

$4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní bosenskohercegovská zemská železniční půjčka z r. 1898 22 mil. K splatná v 60 letech. Koncem roku 21·1742 mil. K. Vydána bankovním družstvem za kurs $100\frac{0}{10}$.

$4\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ ní bosenskohercegovská železniční zemská půjčka z r. 1902 78 mil. K. Splatná je v 60 letech od r. 1903. Subskripční kurs byl $99\frac{1}{2}\frac{0}{10}$. Koncem r. 1907 kolovalo z ní 76·5262 mil. K.